

Arrest

nr. 243 166 van 27 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VAN DE WEYER
Paalsesteenweg 81
3580 BERINGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 13 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VAN DE WEYER en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten. U bent geboren in 1988 in Aleppo. In 2012, toen de oorlog begon, bent u verhuisd naar Manjeb, waar u ongeveer drie jaar heeft gewoond. In 2012 of 2013 bent u getrouwd met A.B. (...) (O.V. X). Samen hebben jullie twee dochters. Vervolgens bent u verhuisd naar Ezaz, waar u verbleven heeft tot in juli 2017. U reisde via Turkije naar Griekenland, waar u in augustus bent aangekomen. Op 22 augustus diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in, waarna u erkend werd als vluchteling in Griekenland. U kreeg een verblijfsvergunning en een identiteitsbewijs. U heeft twintig tot vijfentwintig dagen op een eiland verbleven alvorens jullie naar Athene werden overgebracht. In Athene woonde u met uw gezin en het gezin van uw broer op een appartement dat jullie door de overheid gratis ter beschikking werd gesteld. Jullie kregen een uitkering

van de overheid van 340 euro per maand, maar die was niet voldoende. Jullie vroegen en kregen hulp van liefdadigheidsorganisaties. Zij voorzagen jullie van eten, luiers en melk. U voerde sporadisch schilderwerken uit voor een andere Syriër, maar u kon verder geen werk vinden.

Eind 2017 werd uw vrouw met een ambulance naar het ziekenhuis gevoerd waar ze via een keizersnede is bevallen van een dochter. De kosten voor de bevalling werden door de overheid betaald. Er waren complicaties opgetreden voor uw dochter. Uw dochter heeft een maand in het ziekenhuis gelegen na de bevalling. U moest vier keer documenten ondertekenen om uw toestemming voor een operatie te geven. U meent dat uw dochter niet goed verzorgd werd in het ziekenhuis. U zag bij de Griekse kinderen overal bloemen en speelgoed liggen, maar uw eigen dochter werd niet goed verzorgd. De dokter vertelde u dat hij uw dochter eerst op een andere manier wilde behandelen alvorens de operatie uit te voeren. U hoorde van andere mensen dat u smeergeld moest betalen. Eind 2017, na een maand in het ziekenhuis te hebben verbleven, is uw dochter overleden. Jullie hadden niet meteen geld om een begrafenisondernemer te betalen, waardoor het elf dagen duurde voor u haar kon begraven. U verkreeg de nodige fondsen voor de begrafenis van de moskee en de bijhorende liefdadigheidsorganisaties. Uw vrouw kreeg gratis psychologische begeleiding. U heeft geen vertrouwen in de Griekse overheid en u vreest dat uw andere dochters ook zo iets zou kunnen overkomen.

Ongeveer vijf maanden voor uw vertrek naar België begon u met mannen mee te gaan die u wilden betalen voor seks. U heeft dit vijf keer gedaan en kreeg hier per keer tussen dertig en vijftig euro voor. U deed dit omdat u extra geld nodig had om uw gezin te kunnen onderhouden.

Toen jullie papsoorten klaar waren, besloten jullie om Griekenland te verlaten. Jullie kochten een vliegtuigticket naar België, waar u samen met uw vrouw en twee dochters aankwam op 4 september 2019. Op 9 september 2019 diende u samen met uw gezin een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw militair boekje uit Syrië, de geboorte en overlijdensakte van uw dochter uit Griekenland, verslag van de psycholoog van uw vrouw, afsprakenkaartjes bij de psycholoog uit Griekenland en documenten van de Griekse asielinstaties over uw erkenning als vluchteling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratieve dossier (CGVS, p. 3), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83- 85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf,

niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en onderwijs voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de overheid jullie een appartement ter beschikking stelde om in te wonen. Jullie dienden hiervoor geen huur te betalen (CGVS, p. 3, 17). Daarnaast kregen jullie een uitkering van 340 euro per maand van de Griekse overheid (CGVS, p. 17). Tevens kregen jullie hulp van verschillende liefdadigheidsorganisaties die jullie steunden door middel van melk, luiers en voedsel (CGVS, p. 5). U kon sporadisch werken als schilder in Griekenland (CGVS, p. 5). Uw vrouw is in het ziekenhuis bevallen aan de hand van een keizersnede en

deze operatie werd door de overheid betaald (CGVS, p. 8). Met betrekking tot de dood van uw dochter na complicaties bij de geboorte, dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit het gevolg was van nalatigheid door de Griekse overheid of de medewerkers in het ziekenhuis. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat uw dochter weldegelijk werd opgenomen in het ziekenhuis en de dokter gezegd had dat hij eerst andere stappen wilden proberen alvorens haar te opereren (CGVS, p. 13). U vermoed dat ze smeergeld wilden en ze daarom uw dochter niet hebben geopereerd (CGVS, p. 6-9). Er werd u echter nooit smeergeld gevraagd; u had dit louter van andere mensen op straat gehoord (CGVS, p. 6-9, 13). Daarnaast kregen jullie financiële steun van de moskee en andere mensen voor de begrafenis van uw dochter die u niet diende terug te betalen (CGVS, p. 19). Tevens wordt nog opgemerkt dat uw vrouw vervolgens ook gratis psychologische begeleiding kreeg in Griekenland (CGVS, p. 9-10). Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe geen stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Zo blijkt dat u geen enkele actie heeft ondernomen na de dood van uw dochter (CGVS, p. 7). U heeft geen klacht ingediend bij de politie of een andere instantie omdat andere mensen u zeiden dat dit niet kon (CGVS, p. 7-9). Indien u werkelijk nalatigheid van het ziekenhuis vermoedde aangaande de dood van uw dochter, is het niet aannemelijk dat u hiertegen geen stappen heeft ondernomen. U stelde voorts dat uw kinderen niet naar school konden gaan, maar uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige stappen hebt ondernomen om uw kinderen in te schrijven op school (CGVS, p. 13-14).

De door u neergelede documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw militair boekje heeft louter betrekking op uw identiteit en uw legerdienst in Syrië, hetgeen heden niet betwist wordt. De geboorte en overlijdensakte van uw dochter tonen aan dat uw dochter geboren en overleden is in een Grieks ziekenhuis, hetgeen heden evenmin betwist wordt (Ontvangstbewijs documenten, 24.09.2019; CGVS, p. 10-12). Het verslag van de psycholoog en afsprakenkaartjes uit Griekenland tonen aan dat uw vrouw weldegelijke medische bijstand in Griekenland (Ontvangstbewijs documenten, 24.09.2019; CGVS, p. 10-12). De documenten van de Griekse asielinstanties bevestigen dat u erkend bent als Vluchteling in Griekenland. Geen enkel van de door u neergelede documenten tonen aan dat u of de leden van uw gezin in menonwaardige omstandigheden leefden in Griekenland.

Tenslotte stelt dat u niet kan terugkeren omdat u uzelf moest prostitueren in Griekenland (p. 15). U stelt dat u enkele keren met mannen bent mee geweest die u betaalden voor seksuele diensten omdat u extra geld nodig had (CGVS, p. 16). Het CGVS dient echter vast te stellen dat uw verklaringen dienaangaande niet overtuigen. U heeft dit element niet aangehaald tijdens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst CGVS, vraag 3). Ook heeft u dit element pas volledig op het einde van uw persoonlijke onderhoud op het CGVS aangehaald (CGVS, p. 14, 15). Er werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud nochtans verschillende keren gevraagd om welke reden u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland; u had het enkel over uw dochter en de slechte socio - economische omstandigheden (CGVS, p. 5, 11, 13, 14). Vervolgens slaagde u er niet in doorleefde verklaringen af te leggen over hoe u als man met deze activiteiten bent begonnen en in welke omstandigheden u met andere mannen in contact kwam (CGVS, p. 16-20). U zou zomaar bij een man in de auto zijn gestapt die u riep, die u vervolgens een voorstel deed en waar u op bent ingegaan (CGVS, p. 15-16). Gevraagd hoe u op dat voorstel reageerde, zegt u louter dat u akkoord ging omdat u geld nodig had (CGVS, p. 16). U slaagt er evenmin in te duiden hoe het komt dat Griekse mannen u aanzagen als een prostitué (CGVS, p. 20). Gevraagd of u op een plaats stond die bekend was voor prostitutie, zegt u van niet. Gevraagd hoe de mannen dan wisten dat u daar was voor seks, stelt u louter dat de mannen het lef hadden om het aan u te vragen (CGVS, p. 20). Er op gewezen dat de mannen dan toch toch een vermoeden moesten hebben dat u werkte als prostitué geeft u het antwoord dan het dagelijkse kost is dat vluchtelingen worden aangesproken voor seks (CGVS, p. 20). U wordt opnieuw geconfronteerd met het feit dat mensen niet zomaar kunnen zien dat u een vluchteling bent die zich prostitueert, waarop u louter antwoordt dat de mensen het zagen aan uw kleren en uw gezicht (CGVS, p. 20). Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen nergens dat u hiertoe gedwongen werd, dat u hier problemen mee kende en dat uw sociaal- economische toestand dermate slecht was dat u dit geld daadwerkelijk nodig had om te overleven (CGVS, p. 16-20).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift ter indiening van een "BEROEP TOT NIETIGVERKLARING" in wat zich aandient als een enig middel op de schending van "de artikelen 48/4, 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet."

Verzoeker geeft geen uiteenzetting omtrent de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht en stelt dat hieraan niet is voldaan.

Verzoeker betoogt:

"Verzoeker volhardt in zijn asielmotieven en is het niet eens met de beoordeling door verweerster.

Naast het vluchtelingenstatuut, weigert verweerster ook de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 c) toe te kennen.

De beslissing van verweerster laat na enige inhoudelijke overweging te maken rekening houdend met de concrete omstandigheden waarmee verzoeker en zijn gezin geconfronteerd worden. Een overzicht van de algemene rechtspraak van het Europees Hof van Justitie stellende dat slechts situaties van "zeer verregaande materiële deprivatie" in aanmerking komen vooreen ontvankelijk verzoek tot internationale bescherming.

Nochtans is er in casu wel degelijk sprake van "zeer verregaande materiële deprivatie", dewelke de vereiste drempel van zwaarwegendheid bereikt.

Verweerster erkent in haar beslissing dat verzoeker in Griekenland werd geconfronteerd met "bepaalde moeilijkheden" op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en onderwijs, doch deze situatie zou niet voldoen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid, quod non.

Verzoeker was in Griekenland volledig afhankelijk van overheidssteun, hetwelk hem inderdaad een onderdak bood doch hetgeen niet volstond om in voldoende voedsel voor hem en zijn gezin te voorzien. Het is omwille van deze materiële tekortkoming in Griekenland dat verzoeker ten einde raad diende te gaan zoeken naar andere inkomstenbronnen. Zo werkte hij inderdaad enkele malen als schilder. Wanneer er geen taken meer voor verzoeker waren als schilder, diende hij elders een inkomstenbron te voorzien. Het is zelfs zo ver gekomen dat verzoeker zich diende te prostitueren. Verzoeker ging mee met verschillende mannen teneinde seksuele betrekkingen met hen te hebben.

Verweerster verwijt verzoeker dat zijn verklaringen dienaangaande "niet overtuigen". Enige realiteitszin in hoofde van verweerster is ver zoek. Verzoeker is een Syrische vluchteling, dewelke via Turkije met een boot in Griekenland terechtkwam. In Griekenland verloor hij zijn pasgeboren dochter en diende hij zich te prostitueren om in voedsel te kunnen voorzien voor zijn gezin.

Zijn echtgenote is niet op de hoogte van het gegeven dat verzoeker zich prostitueerde. Dit is een groot taboe.

Verzoeker heeft deze horror slechts een eerste keer verteld bij zijn onderhoud op het CGVS. Hem thans verwijten dat deze getuigenis niet overtuigd, omdat hij dit element niet eerder had aangehaald bij zijn onderhoud bij DVZ getuigt van weinig realiteitszin en ernst.

Tot slot concludeert verweerster dat nergens uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij gedwongen werd; dat hij hiermee problemen kende; dat zijn socio-economische toestand dermate slecht was dat hij dit geld daadwerkelijk nodig had om te overleven.

Deze stelling is totaal onjuist en bovendien zorgwekkend.

Is verweerster er effectief van overtuigd dat verzoeker zich voor vijftig euro zou prostitueren indien dit geld niet daadwerkelijk nodig was om te overleven?

Het is algemeen bekend dat de omstandigheden in Griekenland zeer slecht zij voor (erkende) vluchtelingen.

De toegang tot gezondheidszorg, huisvesting of sociale bijstand is miniem tot onbestaande.

Verzoeker heeft dit jammerlijk genoeg persoonlijk moeten ondervinden. Wanneer zijn echtgenote van haar derde dochter beviel, deden er zich complicaties voor.

Verzoeker diende een geldsom te betalen alvorens men tot de operatie kon/wou overgaan. Dit geld had hij niet in zijn bezit zodoende dat de operatie werd uitgesteld. De pasgeboren dochter overleed na één maand.

Verzoeker heeft alle mogelijke wegen doorlopen teneinde financieel in de mogelijkheid te zijn een begrafenis voor zijn dochter te kunnen organiseren.

Psychologisch is deze lijdensweg enorm zwaarwegend voor verzoeker en zijn gezin.

Zo zwaar dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk is.

Verzoeker geeft zelf aan liever naar Syrië te gaan dan terug te moeten naar Griekenland. Wetende dat hij in Syrië voorde oorlog is moeten vluchten, toont dit aan in welke onmenselijke toestanden men in Griekenland dient te verblijven als vluchteling."

Verzoeker geeft een uiteenzetting omtrent de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Voorts wijst hij erop dat het terugsturen geen schending van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest tot gevolg mag hebben. Tevens wijst hij op een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker stelt dat hij weldegelijk aantoonde dat hij bij terugkeer risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, wat het beschermingsstatuut ineffectief maakt. Verweerder hield volgens verzoeker geen rekening met de penibele omstandigheden waarin verzoeker samen met zijn vrouw en zijn kind diende te leven in Griekenland.

Verzoeker wijst erop dat de schrijnende toestand van vluchtelingen in Griekenland wordt bevestigd in een rapport van AIDA van in 2018. *"Verzoeker heeft steeds aangegeven dat er qua werk en opleiding geen mogelijkheden zijn. Hij werkte in het illegale circuit als schilder en diende zichzelf te prostitueren om überhaupt een inkomen te verwerven.*

In Griekenland heerst sedert jaar en dag een economische en financiële crisis, hetwelk het voor verzoeker moeilijk, zo niet onmogelijk maakt om een officiële arbeidsbetrekking te kunnen/mogen aangaan, ondanks de bereidheid hiertoe, dewelke in hoofde van verzoeker meer dan aanwezig is.

Bovendien zijn de mogelijkheden tot het volgen van een taal cursus in Griekenland zeer beperkt, zo wordt eveneens bevestigd door het landenrapport van AIDA:

(...)

Verzoeker wenst bovendien nog op te merken dat de situatie in Griekenland er in de toekomst niet op zal verbeteren gelet op het gewapend conflict tussen Syrië en Turkije waarbij Turkije beslist heeft om haar grenzen open te stellen zodoende dat grote stromen van vluchtelingen zich een weg banen naar Grieks grondgebied.

Verzoeker heeft bijgevolg weldegelijk aangetoond dat hij bij terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut ineffectief maakt.

Verzoeker heeft voldoende aangetoond dat in zijn individuele geval er een risico is op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is. De voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet zijn bijgevolg niet vervuld."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om *"Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg de bestreden beslissing van het CGVS te hervormen en zijn verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te verklaren;*

Bijgevolg de bestreden beslissing van het CGVS nietig te verklaren en het dossier opnieuw te verzenden naar het CGVS."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaald een geciteerde informatie, geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. In zoverre verzoeker het onderhavige beroep omschrijft als *"annulatieberoep"* en in het verzoekschrift de *"nietigverklaring"* van de bestreden beslissing vraagt, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een

eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker niet betwist en dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland. Te dezen wordt in de bestreden beslissing met recht gesteld:

“Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratieve dossier (CGVS, p. 3), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.”

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande

materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 *Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."*

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het is aldus niet aan verweerder om het tegendeel aan te tonen doch komt aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

In zoverre verzoeker in dit kader verwijst naar de algemene situatie voor vluchtelingen in Griekenland en ter adstructie hiervan wijst op en citeert uit een rapport van AIDA, dient te worden vastgesteld dat uit de door verzoeker aangehaalde en voorliggende landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift, geenszins kan worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet (onder meer omwille van de toestand op het vlak van onderwijs, werkgelegenheid en gezondheidszorg) zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

"Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en onderwijs voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de overheid jullie een appartement ter beschikking stelde om in te wonen. Jullie dienden hiervoor geen huur te betalen (CGVS, p. 3, 17). Daarnaast kregen jullie een uitkering van 340 euro per maand van de Griekse overheid (CGVS, p. 17). Tevens kregen jullie hulp van verschillende liefdadigheidsorganisaties die jullie steunden door middel van melk, luiers en voedsel (CGVS, p. 5). U kon sporadisch werken als schilder in Griekenland (CGVS, p. 5). Uw vrouw is in het ziekenhuis bevallen aan de hand van een keizersnede en deze operatie werd door de overheid betaald (CGVS, p. 8). Met betrekking tot de dood van uw dochter na complicaties bij de geboorte, dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit het gevolg was van nalatigheid door de Griekse overheid of de medewerkers in het ziekenhuis. Uit

uw verklaringen blijkt namelijk dat uw dochter weldegelijk werd opgenomen in het ziekenhuis en de dokter gezegd had dat hij eerst andere stappen wilden proberen alvorens haar te opereren (CGVS, p. 13). U vermoedt dat ze smeergeld wilden en ze daarom uw dochter niet hebben geopereerd (CGVS, p. 6-9). Er werd u echter nooit smeergeld gevraagd; u had dit louter van andere mensen op straat gehoord (CGVS, p. 6-9, 13). Daarnaast kregen jullie financiële steun van de moskee en andere mensen voor de begrafenis van uw dochter die u niet diende terug te betalen (CGVS, p. 19). Tevens wordt nog opgemerkt dat uw vrouw vervolgens ook gratis psychologische begeleiding kreeg in Griekenland (CGVS, p. 9-10). Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe geen stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Zo blijkt dat u geen enkele actie heeft ondernomen na de dood van uw dochter (CGVS, p. 7). U heeft geen klacht ingediend bij de politie of een andere instantie omdat andere mensen u zeiden dat dit niet kon (CGVS, p. 7-9). Indien u werkelijk nalatigheid van het ziekenhuis vermoedde aangaande de dood van uw dochter, is het niet aannemelijk dat u hiertegen geen stappen heeft ondernomen. U stelde voorts dat uw kinderen niet naar school konden gaan, maar uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige stappen hebt ondernomen om uw kinderen in te schrijven op school (CGVS, p. 13-14)."

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aanvoert. Zo ontkent verzoeker niet dat hijzelf en zijn gezin vanwege de Griekse overheid een appartement ter beschikking kregen om in te wonen en dat zij hiervoor geen huur moesten betalen. Evenmin ontkent hij dat zij daarbovenop nog een uitkering van 340 euro per maand ontvingen. Verder ontkent hij niet dat zij hulp kregen van verschillende liefdadigheidsorganisaties die hen steunden middels melk, luiers en voedsel. Ook ontkent verzoeker niet dat hij sporadisch kon werken als schilder in Griekenland. Evenmin ontkent hij dat de operatie van zijn vrouw, wanneer zij beviel middels een keizersnede, door de Griekse overheid werd betaald. Omtrent de dood van zijn dochter ten gevolge van de complicaties bij deze geboorte, beperkt verzoeker zich er verder toe zijn eerder afgelegde verklaringen eenvoudigweg te herhalen. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Verder betwist verzoeker de gedane vaststellingen omtrent de financiële steun voor de begrafenis van zijn dochter en de gratis psychologische begeleiding voor zijn vrouw niet. Ook weerlegt verzoeker niet dat hij niet aantoonde dat hij zijn rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden in Griekenland. De vaststellingen omtrent het door hem aangehaalde gebrek aan onderwijs voor zijn kinderen, laat verzoeker eveneens ongemoeid.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Tenslotte stelt dat u niet kan terugkeren omdat u uzelf moest prostitueren in Griekenland (p. 15). U stelt dat u enkele keren met mannen bent mee geweest die u betaalden voor seksuele diensten omdat u extra geld nodig had (CGVS, p. 16). Het CGVS dient echter vast te stellen dat uw verklaringen dienaangaande niet overtuigen. U heeft dit element niet aangehaald tijdens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst CGVS, vraag 3). Ook heeft u dit element pas volledig op het einde van uw persoonlijke onderhoud op het CGVS aangehaald (CGVS, p. 14, 15). Er werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud nochtans verschillende keren gevraagd om welke reden u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland; u had het enkel over uw dochter en de slechte socio - economische omstandigheden (CGVS, p. 5, 11, 13, 14). Vervolgens slaagde u er niet in doorleefde verklaringen af te leggen over hoe u als man met deze activiteiten bent begonnen en in welke omstandigheden u met andere mannen in contact kwam (CGVS, p. 16-20). U zou zomaar bij een man in de auto zijn gestapt die u riep, die u vervolgens een voorstel deed en waar u op bent ingegaan (CGVS, p. 15-16). Gevraagd hoe u op dat voorstel reageerde, zegt u louter dat u akkoord ging omdat u geld nodig had (CGVS, p. 16). U slaagt er evenmin in te duiden hoe het komt dat Griekse mannen u aanzagen als een prostitué (CGVS, p. 20). Gevraagd of u op een plaats stond die bekend was voor prostitutie, zegt u van niet. Gevraagd hoe de mannen dan wisten dat u daar was voor seks, stelt u louter dat de mannen het lef hadden om het aan u te vragen (CGVS, p. 20). Er op gewezen dat de mannen dan toch toch een vermoeden moesten hebben dat u werkte als prostitué geeft u het antwoord dan het dagelijkse kost is dat vluchtelingen worden aangesproken voor seks (CGVS, p. 20). U wordt opnieuw geconfronteerd met het feit dat mensen niet zomaar kunnen zien dat u een vluchteling bent die zich prostitueert, waarop u louter antwoordt dat de mensen het zagen aan uw kleren en uw gezicht (CGVS, p. 20). Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen nergens dat u hiertoe gedwongen werd, dat u hier problemen mee kende en dat uw socio- economische toestand dermate slecht was dat u dit geld daadwerkelijk nodig had om te overleven (CGVS, p. 16-20)."

Verzoeker slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat de verklaringen van verzoeker omtrent het zichzelf prostitueren van geloofwaardigheid worden ontdaan doordat verzoeker deze niet eerder, reeds bij de DVZ of minstens eerder tijdens het gehoor bij het CGVS wanneer meermaals gevraagd werd om welke reden(en) hij niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, vermeldde. Verder laat verzoeker de vaststelling onverlet dat hij niet in staat bleek om doorleefde verklaringen af te leggen over hoe hij als man met deze activiteiten was begonnen en in welke omstandigheden hij met andere mannen in contact kwam. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de bewering dat verzoeker zich in Griekenland zou hebben geprostitueerd. Hoe dan ook laat verzoeker in deze de vaststelling onverlet dat nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij hiertoe zou zijn gedwongen, dat hij hier problemen mee kende en dat zijn sociaaleconomische toestand dermate slecht was dat hij dit, bovendien weinige, geld daadwerkelijk nodig had om te overleven. Mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, kan dit laatste in het geheel niet worden aangenomen.

Voor het overige haalt verzoeker in zijner hoofde en in hoofde van zijn gezin psychisch lijden aan, en dit in zulke mate dat een terugkeer naar Griekenland voor hen onmogelijk zou zijn. Verzoeker toont zulks echter op generlei wijze aan. Hij legt geen attesten neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hijzelf of zijn gezinsleden zouden kampen met dermate ernstige psychische problemen als verzoeker voorhoudt. Dient voorts te worden opgemerkt dat verzoeker, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent de gratis operatie en psychische bijstand voor zijn vrouw, in het geheel niet aannemelijk maakt dat hijzelf en zijn gezinsleden in dit kader in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zouden hebben tot de gezondheidszorg. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat hun toegang tot de gezondheidszorg ondanks de rechten waarover zij beschikken en die aan hun internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit zou kunnen worden toegeschreven aan hun hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat zij in dit kader hun rechten in Griekenland niet zouden kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hen daartoe bieden. Verzoeker toont, mede gelet op de vaststelling dat hij niet concreet aantoonde dat zijn moeilijkheden of beperkingen of deze van zijn gezinsleden in dit kader anders zouden zijn dan deze waarmee de onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden, aldus niet aan dat de aangehaalde psychische problemen op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin toont hij aan de hand van enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou(den) vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, alsmede dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot

huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT